

ЗАБУДСЬКИЙ Григорій Олександрович (02. 08. 1854, Новогеоргіїв. фортеця, нині м. Новий-Двір-Мазовецький Мазовец. воєводства, Польща — 1930) — фахівець у галузі вибухових речовин. Брат [М. Забудського](#). Походив зі спадк. дворян Черніг. губ. Генерал-лейтенант (1909). Закін. Михайлів. артилер. академію в С.-Петербурзі (1879), де був залишений аспірантом, а від 1882, після захисту двох дис. на право викладання курсів з хімії, металургії, виготовлення порохів і вибухових речовин, й працював: від 1893 — ординар. професор (також був чл. Артилер. комітету і зав. хім. лаб.). Від 1914 — нач. Центр. наук.-тех. лаб., яку після більшов. перевороту 1917 перетвор. у Центр. наук.-тех. інститут при Вищій раді нар. господарства, згодом — у Ленінгр. інститут металів (нині С.-

Петербург). Досліджував властивості порохів та вибухових речовин. Брав безпосередню участь у переозброєнні рос. армії малокалібер. зброєю, запровадженні малодим. та бездим. порохів для боєприпасів, розробленні бризантних вибухових речовин для снарядів.

Основні праці

Порохodelие в иностранных государствах в Австрии, Германии, Англии, Франции и Италии. 1885; Приготовление крупнозернистого пороха на русских пороховых заводах. 1885; Производство стальных орудий во Франции. 1887; Приготовление и свойства различных малодымных и бездымных порохов. 1893; Взрывчатые вещества. 1907 (усі – С.-Петербург).

[Г. О. Бойко](#)

Бібліографічний опис:

Забудський Григорій Олександрович / Г. О. Бойко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17255>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).